

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4Nt/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010073
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2016:8716010073.3

Uznesenie

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci ods. D. W., nar. XX. XX. XXXX E. G. - D. D.bote, trvale bytom G., G. XXX/XX, naposledy bytom G., O. X, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Prešov, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. júna 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného D. W. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Poprad vedenej pod 0T/95/2015 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Poprad č. k.: 0T/95/2015 zo dňa 19. 8. 2015 bol obvinený D. W. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

ad 1)

dňa 16. 8. 2015 v čase okolo 17,30 hod. vulgárne nadával K. V. a táto z obavy o svoj život a zdravie ušla z terasy pohostinstva Adia, nachádzajúceho sa v Poprade, na A.. G. XXX smerom k bytovému domu, nachádzajúceho sa v Poprade, na A.. G. XXX/X, pričom D. W. ju po tejto trase prenasledoval a nadával, že je suka a taktiež sa jej opakovane vyhrážal, že keď ju chyťí, tak ju zabije, čím vyššie uvedeným konaním vzbudil u K. V. dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

ad 2)

dňa 16. 8. 2015 v čase okolo 17,30 hod., po tom, ako prestal naháňať K. V., vošiel do bytu C. V., trvale bytom G., G. XXX/X, ktorá ho do uvedeného bytu dobrovoľne vpustila, kde v tom čase v obývačke na gauči spala R. C. a túto začal ťahať za vlasy, pričom ju stiahol na zem, kde po nej kopal svojimi nohami, pričom sa jej opakovane vyhrážal zabitím, kde uvedeným konaním u R.B. C. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej zranenie, a to podliatiny oboch rúk, škrabance na zadnej časti krku po pravej a ľavej strane o dĺžke 5 cm, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie, bez obmedzenia na obvyklom spôsobe života.

za čo mu súd uložil podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona použitím § 37 písm. m) h), Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pre výkon ktorého trestu ho podľa § 48 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 19. 8. 2015 (keďže prokurátor a obvinený po jeho vyhlásení sa vzdali práva proti nemu podať odpor).

Podaním doručeným súdu dňa 27. 1. 2016 odsúdený D. W. si podal návrh na povolenie obnovy konania vo vyššie označenej trestnej veci, ktorý odôvodnil tým, že navrhuje vypočuť svedkov, ktorí by potvrdili

jeho nevinu. Navrhol vypočuť svedka V. D., ktorý pracuje ako čašník v pohostinstve S. a ktorý tam pracoval aj dňa 16. 8. 2015 (v čase spáchania skutku 1), ktorý by mal potvrdiť, že poškodenej K. V. j sa nijako nevyhrážal, nenaháňal ju, naopak on bol poškodenou napadnutý. Ďalší svedok I. J. bol mužom, ktorý pomáhal spolu so svedkyňou I. S. odniesť domov poškodenú R. C., ktorú držali silno pod pazuchami za ruky a z toho dôvodu u tejto vznikli podliatiny oboch rúk, pričom takisto môže potvrdiť, že ďalšej poškodenej K. V. sa nijako nevyhrážal a nenaháňal ju. V podanom návrhu ďalej popísal skutočnosti, na základe ktorých podľa neho súd rozhodujúci v pôvodnej veci nesprávne vyhodnotil skutkový stav, na základe ktorého ho uznal vinným.

V súvislosti s podaným návrhom odsúdeného súd tohto vypočul na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. 4. 2016, keď odsúdený na podanom návrhu trval z dôvodov uvedených v samotnom návrhu na povolenie obnovy konania. Vyjadril sa, že on sa cíti byť nevinný, skutok nespáchal, poškodené si skutok vymysleli. Z uvedeného dôvodu preto navrhol vypočuť svedka D. S. J., ktorý boli v pohostinstve a mohli vidieť, čo sa tam odohrávalo. Po incidente s K. V., ktorá ho ako prvá napadla a ktorá ho strkla na terase pohostinstva a začala mu nadávať, tejto iba opätovoľ jej nadávanie a ostal sedieť v pohostinstve na terase ešte asi 20 minút po tom, čo R. C. odniesli domov. Keď ju prišiel skontrolovať, či je v poriadku, zistil, že v izbe spí a vôbec s ňou ani nekomunikoval. K. V. zazrel z okna bytu, že stojí vonku, keď prišli policajti, ktorým táto v uvedený deň nič nehovorila o tom, že ju mal naháňať. Na polícii tieto skutočnosti uvádzala až na druhý deň po tom, čo si ich cez noc vymyslela. Táto poškodená bola v minulosti viackrát hospitalizovaná na psychiatrii, čo policajti vôbec nezobrali do úvahy. Iné dôvody, pre ktoré žiadal povoliť obnovu konania, neuvádzal a takisto nenavrhol vykonať ani iné dôkazy.

Svedok V. D. na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. 4. 2016 vypovedal, že odsúdeného pozná asi 5 rokov ako zákazníka z pohostinstva S., kde pracuje ako čašník. Z rovnakého titulu pozná aj poškodenú K. V., pričom ani k odsúdenému, ani k poškodenej nemá žiaden vzťah. K samotnému incidentu zo dňa 16. 8. 2015 uviedol, že odsúdený s poškodenou sa vadili, pričom pamätá si, že odsúdený prišiel do pohostinstva ako prvý a sedel v miestnosti pri bare, teda nie na terase. Do pohostinstva potom prišla K. V.Á., aj C. (poškodená R. C.), ktoré sa začali s odsúdeným vadiť, obe mali vypité. Odsúdený vypité nemal. Čo si počas hádky medzi sebou hovorili, to on nevie, on mal vtedy v pohostinstve veľa ľudí, a preto to nevnímal. Je na dennom poriadku, že v pohostinstve sa vadi každý s každým. Upresnil, že keď poškodené prišli do pohostinstva, šli si sadnúť vonku na terasu a odsúdený šiel za nimi, kde na terase sa potom hádali. Nezaznamenal, aby odsúdený mal napadnúť K. V., naopak vie len toľko, že on dostal po pysku od K. V. alebo od krstnej mamy, ktorá tam tiež prišla. K odchodu zainteresovaných z pohostinstva uviedol, že odsúdený odchádzal jedným smerom a tie dve potom išli iným smerom, pričom I. J. chytil C. pod pazuchy a spolu s krstnou ju pomáhal odprevadiť domov. Za akých okolností odišla z krčmy K. V., to on presne nevie, myslí si, že odchádzala so všetkými naraz, ale na 100 % v tomto smere si istý nie je, pretože tieto osoby sedeli na terase pod krčmou, z ktorej sa dá odísť rovno bez toho, aby museli prechádzať cez krčmu. Doplnil, že celý priebeh incidentu medzi odsúdeným a prítomnými osobami nevidel a nevidel ani, že by odsúdený mal niekoho naháňať.

Svedok I. J. na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. 6. 2016 vypovedal, že odsúdený je jeho kamarát. V predmetnej veci bol kontaktovaný bratom odsúdeného, aby vypovedal o tom, čo sa stalo. Čo sa presne vtedy v pohostinstve stalo, si nepamätá, lebo vtedy mal už dosť vypité. Pamätá si len toľko, že sedel na terase v pohostinstve S. v Poprade, kde chodí dosť často spolu s R. C., pričom nevie, kto ešte s nimi tam sedel, ale odsúdený W. tam vtedy s nimi nebol a prišiel za C. C. až neskôr spolu so synom, ktorej povedal, že je matka, má sa starať o deti a nemá sedieť v krčme a potom odišiel. K ničomu inému tam nedošlo, nezaznamenal žiadne vyhrážky vo vzťahu k K. V. alebo R. C. a nezaznamenal ani situáciu, že by mal odsúdený naháňať K. V.. R. C. mala v tom čase dosť vypité, či mal vypité aj odsúdený, to on nevie, ale opitý nebol. Pamätá si, že na terasu potom prišla Milkina mama, ktorá sa volá K. a s ktorou spolu C. odniesli domov, kde ju dali na posteľ a on potom hneď odišiel domov. V ďalšej časti svojej výpovede potom uviedol, že K. V. v pohostinstve zbadal až po tom, keď D. W. z krčmy odišiel. Nevidel, aby menovaná uvedeného dňa bola s odsúdeným v kontakte. Pamätá si len toľko, že odsúdený v pohostinstve nechal chlapca a následne odišiel. Po tom, čo pomáhal odniesť R. C., ktorú pri tejto činnosti držal dosť silno pod pazuchami, s odsúdeným do kontaktu neprišiel.

Súd vo veci ďalej vykonal dokazovanie aj obsahom pripojeného trestného spisu Okresného súdu Poprad 0T/95/2015.

Na základe takto vykonaných dôkazov, vychádzajúc z obsahu návrhu odsúdeného súd konštatoval, že obrana odsúdeného v predmetnej trestnej veci, súvisiacej s návrhom odsúdeného na povolenie obnovy, vychádza z rovnakých skutočností, vo vzťahu ku ktorým sa vyjadroval už v prípravnom konaní, keď spáchanie skutku popieral a skutok považoval za výmysel predovšetkým zo strany K. V.. Uvedená obrana bola predmetom posudzovania súdu rozhodujúceho v pôvodnom konaní, pričom z vydaného trestného rozkazu vo veci potom vyplynulo, že súd s uvedenou obranou sa nestotožnil a D. W. uznal vinným z trestnej činnosti, pre ktorú bola na neho podaná obžaloba. Po vyhlásení trestného rozkazu žiadna z procesných strán, t. j. ani prokurátor, ani obvinený nevyužili možnosť podať proti nemu odpor, ale naopak výslovne sa vzdali práva podať proti nemu odpor, čo malo za následok, že trestný rozkaz bezprostredne po jeho vyhlásení nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za novú skutočnosť, skôr neznámu, treba považovať takú skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania, alebo zisťovania pred existujúcim rozhodnutím, ktorého sa obnova týka. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý v tejto veci nebol dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie.

Predpokladom povolenia obnovy konania, ktorá je jedným z mimoriadnych zákonom stanovených prostriedkov umožňujúcich zrušenie právoplatného rozhodnutia vo veci, teda mimoriadnym opravným prostriedkom, je preukázanie splnenia podmienok, pokiaľ ide o trestné stíhanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, presne vymedzených ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa tohto ustanovenia obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, ani primeranosť trestu v rámci pôvodného konania, ale skúma sa len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo v rámci ktorých by bol uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, či uložený druh trestu v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V súvislosti s vykonaným dokazovaním na návrh odsúdeného, a to vypočutím svedkov V. D. S. I. J. v nadväznosti na vyššie citované ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku, viažuceho sa k podmienkach pre povolenie obnovy konania potom súd nezistil žiadne také nové skutočnosti, resp. dôkazy o nich, ktoré by mohli sami o sebe, resp. v spojitosti už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi prívodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Z výpovede svedka V. D. S. I. J., ktorý pracuje ako čašník v pohostinstve S. vyplynula v podstate iba tá skutočnosť, že menovaný potvrdil, že odsúdený s poškodenou K. V. prišli kritického dňa do kontaktu, dokonca medzi nimi došlo aj ku konfliktu, počas ktorého si obaja verbálne nadávali, pričom aj zaznamenal facku zo strany poškodenej odsúdenému, na druhej strane však uvedený svedok nevedel sa nijako bližšie vyjadriť ani k obsahu verbálnych útokov, resp. vyjadrení, ku ktorým medzi nimi došlo. Z výpovede uvedeného svedka ďalej vyplynulo, že tento priebeh celého incidentu nevnímal, pretože sa venoval obsluhu hostí, ktorých bolo v pohostinstve pomerne veľa, pričom týchto obsluhoval tak vo vnútorných priestoroch pohostinstva, ako aj na terase. Rovnako uvedený svedok s určitosťou nevedel presne uviesť, za akých okolností odišla z pohostinstva poškodená a odsúdený s tým, že sa mu zdá, že odchádzali naraz, ale nie je si v tomto smere na 100 % istý. K tomuto je potrebné doplniť, že samotný

odsúdený uvádzal, že z pohostinstva odišiel až po odchode poškodenej K. V.. Takisto ani výpoveďou svedka I. J. neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by boli podmienkami pre povolenie obnovy konania, keď uvedený svedok vypovedal, že v čase skutku bol pod vplyvom alkoholu, a teda mnohé skutočnosti nevnímal. Žiaden incident medzi K. V. a odsúdeným nezaznamenal, keď svedok V. D. v tomto smere vypovedal opačne a navyše uvádzal, že K. V. do krčmy prišla až po tom, čo odsúdený odišiel, zanechajúc pri tom v krčme syna ďalšej poškodenej R. C. (z dôkazov vyplývajúcich z pôvodného konania v tomto smere vyplynulo, že sa malo jednať nie o syna, ale o dcéru T., s ktorou v krčme mala prísť práve poškodená K. V.íková, a nie odsúdený D. W.).

Vzhľadom na vyššie uvedené potom súd konštatoval, že v danej trestnej veci neboli zistené podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na zreteli ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku, a preto zamietol návrh na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.